

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 139/2026-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1) [REDACTED]

[REDACTED], 2) [REDACTED], a 3) [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Milanom Kuzmom, Floriánska 19, Košice, proti postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce v súvislosti s výkonom dôkladnej osobnej prehliadky pred návštevou 2. marca 2024 a jeho rozhodnutiami č. ÚVTOS-01590/13-ZE-2024-2 z 27. júna 2024 a č. ÚVTOS-01476/13-ZE-2024-4 zo 7. augusta 2024, postupom Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 39/24/4400 a jej rozhodnutiami č. k. 3 Kn 39/24/4400-14 z 2. decembra 2024 a č. k. 3 Kn 39/24/4400-21 zo 14. apríla 2025, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 20/25/1000 a jej rozhodnutiami č. k. IV/2 Gn 20/25/1000-5 zo 7. marca 2025 a č. k. IV/2 Gn 20/25/1000-13 z 28. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. novembra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva nebyť vystavený mučeniu, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na nedotknuteľnosť osoby a súkromia podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy a podľa čl. 8 dohovoru a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom a rozhodnutiami ústavu na výkon trestu odňatia slobody, krajskej a generálnej prokuratúry označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia navrhujú napadnuté rozhodnutie generálnej prokuratúry zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie, priznať im primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ 1“) je od 22. apríla 2023 vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/10/2019, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže. [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 2“) je družkou sťažovateľa 1 a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 3“) je ich dcérou.

3. Dňa 2. marca 2024 sťažovateľka 2 a sťažovateľka 3 navštívili sťažovateľa 1 vo väznici v Želiezovciach. Po vstupe do väznice boli obe sťažovateľky odvedené do miestnosti, kde im príslušníčka Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) oznámila, že pokiaľ chcú navštíviť sťažovateľa 1, musia podstúpiť dôkladnú osobnú prehliadku, v opačnom prípade ich za sťažovateľom 1 nepustia. Akékoľvek námietky sťažovateľiek bol zamietnuté a museli podpísať vyhlásenie, že s vykonaním dôkladnej osobnej prehliadky súhlasia. Sťažovateľ 1 podstúpil dôkladnú osobnú prehliadku pred aj po návšteve. Po tejto udalosti bol sťažovateľ 12. marca 2024 premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Kráľová.

4. Sťažovatelia podali 29. apríla 2024 podnet podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktorý adresovali Krajskej prokuratúre v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“), v ktorom žiadali o preskúmanie postupu príslušníkov ZVJS pri uvedenej prehliadke. Tento podnet bol postúpený na priame vybavenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (ďalej len „ÚVTOS Želiezovce“), ktorý vo vzťahu k sťažovateľovi 1 sťažnosť odložil listom č. ÚVTOS-01590/13-ZE-2024-2 z 27. júna 2024 z dôvodu, že splnomocnenie pre právneho zástupcu, ktorý podnet podal, nebolo podpísané osvedčeným podpisom sťažovateľa. V zázname o prešetrení sťažnosti sťažovateľiek č. ÚVTOS-01476/13-ZE-2024-4 zo 7. augusta 2024 riaditeľ ÚVTOS uviedol, že tvrdenia sťažovateľiek sa nepotvrdili, nebolo zistené žiadne porušenie ich práv alebo právom chránených záujmov a ich sťažnosť vyhodnotil ako neopodstatnenú bez potreby prijímania opatrení.

5. Sťažovatelia znovu podali 2. septembra 2024 podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre a požiadali o preskúmanie spôsobu vybavenia ich podnetu z 29. apríla 2024. Krajská prokuratúra podnet preskúmala a potvrdila záver ÚVTOS, že podpis splnomocniteľa mal byť úradne osvedčený. Postup v prípade prehliadky sťažovateľiek vyhodnotil ako súladný so zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

6. Sťažovatelia sa opakovaným podnetom zo 7. januára 2025 obrátili na generálnu prokuratúru. Prokurátor generálnej prokuratúry uložil krajskej prokuratúre konanie doplniť a opätovne rozhodnúť z dôvodu, že nebol náležité (bez zásadných pochybností) ustálený objektívny priebeh udalostí.

7. Prokurátor krajskej prokuratúry v upovedomení zo 14. apríla 2025 opätovne konštatoval, že postup ÚVTOS považuje za súladný so zákonom. Ďalší opakovaný podnet sťažovateľov prokurátor generálnej prokuratúry odložil ako nedôvodný upovedomením z 28. augusta 2025, pretože postupom ÚVTOS nedošlo k neoprávnenému zásahu do práv sťažovateľov. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že upovedomenie bolo ich právnomu zástupcovi doručené 4. septembra 2025.

II. Argumentácia sťažovateľov

8. Sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv na ochranu súkromia, nedotknuteľnosť osoby, zákazu byť vystavený mučeniu, ponižujúcemu alebo neľudskému zaobchádzaniu dôkladnou osobnou prehliadkou a následným spôsobom, akým ÚVTOS a orgány prokuratúry prešetrili ich podnety. Sťažovateľky uvádzajú, že boli osobnou prehliadkou šokované a zaskočené, cítili sa bezmocne. Sťažovateľka 3, ktorá bola v čase prehliadky maloletá (14 rokov), počas prehliadky plakala a snažila sa rukami zakrývať svoje intímne partie, pre sťažovateľku 2 bolo utrpením vidieť svoju dcéru v takejto ponižujúcej a nedôstojnej situácii. Prehliadky neodôvodňovala ani skutočnosť, že sťažovateľka 2 má v nohe kovový implantát, ktorý sa dá skontrolovať aj bez toho, aby sa vyzliekla donaha a urobila drep. Neexistovali žiadne skutočnosti, ktoré by podľa sťažovateľov realizovanie prehliadky odôvodňovali, a už vôbec nie je pravdivé tvrdenie príslušníčky ZVJS, že sťažovateľky sa vyzliekli donaha bez jej príkazu. Sťažovateľ 1 musel podstúpiť dôkladnú osobnú prehliadku pred aj po návšteve. Namietaným porušením jeho práv sa však ani ÚVTOS ani orgány prokuratúry nezaoberali.

9. Namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu odôvodňujú tým, že podnet sťažovateľa 1 z 29. apríla 2024 bol odložený bez meritórneho preskúmania. Krajská prokuratúra podľa sťažovateľov arbitrárne vyhodnotila nedostatok overenia podpisu na splnomocnení právneho zástupcu, hoci zákon o prokuratúre, podľa ktorého sťažovatelia podnet podávali, osvedčenie podpisu nevyžaduje. Prokurátor generálnej prokuratúry sa v upovedomení z 28. augusta 2025 porušením práv sťažovateľa 1 nezaoberal. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie tohto upovedomenia malo dôjsť aj k porušeniu základného práva na súdnu ochranu vo vzťahu k sťažovateľke 2 a sťažovateľke 3.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavná sťažnosť je v časti proti označeným postupom a rozhodnutiam ústavu na výkon trestu odňatia slobody a krajskej prokuratúry neprípustná a ako taká bola v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Proti postupu a rozhodnutiam ústavu na výkon trestu odňatia slobody sťažovateľa využili prostriedok nápravy – podnet na krajskú prokuratúru, ktorá bola oprávnená rozhodovať o ochrane ich práv. Rovnako tak proti postupu a rozhodnutiam krajskej prokuratúry využili prostriedok nápravy – podnet na generálnu prokuratúru. Právomoc krajskej prokuratúry preskúmať postup a rozhodnutia ústavu na výkon trestu odňatia slobody a právomoc generálnej prokuratúry preskúmať postup a rozhodnutia krajskej prokuratúry vylučuje právomoc ústavného súdu.

11. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína

lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

12. Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že upovedomenie generálnej prokuratúry z 28. augusta 2025 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľov doručené 4. septembra 2025. V rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd dopytom na generálnej prokuratúre zistil, že upovedomenie generálnej prokuratúry bolo právnenému zástupcovi sťažovateľov JUDr. Milanovi Kuzmovi doručené 1. septembra 2025. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 6. novembra 2025 elektronicky, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 2 mesiacov (počítanej od dátumu doručenia upovedomenia uvádzaného sťažovateľmi alebo preukázaného generálnou prokuratúrou). Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti proti postupu a rozhodnutiam generálnej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu